

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/87/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113211569
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113211569.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: N. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX D. F. XXX, t.č. na neznámom mieste, štátna občianka SR, zastúpenej opatrovníkom M. P., bytom M. XX, XXX XX A., v konaní o zaplatenie 510,87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/241/2013-82 zo dňa 12.10.2015 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/241/2013-116 zo dňa 31.5.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/241/2013-82 zo dňa 12.10.2015 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/241/2013-116 zo dňa 31.5.2016 z r u š u j e a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na návrh žalobcu na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu) (ďalej len „Nariadenie“), doručený Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 28.3.2013, ktorým sa domáhal voči žalovanej zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 510,87 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.010,87 Eur od 4.10.2010 do 23.2.2011 vo výške 361,39 Eur a zo sumy 510,87 Eur od 24.2.2011 do zaplatenia, 6 % ročného úroku zo sumy 1.010,87 Eur od 22.11.2010 do 23.2.2011 vo výške 15,66 Eur a zo sumy 510,87 Eur od 24.2.2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 zmenkovej sumy, t.j. 3,37 Eur a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 16.4.2010 na zmenkovú sumu 1.010,87 Eur, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 4.10.2010. Indosovaná zmenka je vistazmenkou, opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 16.4.2010, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovanej zaplatiť za zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 4.10.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 500 Eur, ktoré boli uhradené na zmenkovú sumu. Dňa 27.5.2015 okresný súd Tlačivom C podľa čl. 5 ods. 2 a 3 Nariadenia vyzval opatrovníčku žalovanej na odpoveď. Tlačivo C spolu s návrhom opatrovníčka žalovanej prevzala dňa 23.06.2015, avšak v Nariadení stanovenej lehote sa nevyjadrila. Okresný súd podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia, za stavu, že ani jedna zo strán nežiadala o nariadenie ústneho pojednávania, rozhodol vo veci rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené uznesením zo dňa 29.7.2015, č.k. 10C/241/2013-78, vyveseným na úradnej tabuli okresného súdu dňa 15.8.2015.

2. Zo zmenky predloženej žalobcom okresný súd zistil, že ide o vlastnú zmenku. Listina obsahuje označenie „Zmenka“, ďalej údaje o čísle zmluvy 500300129, údaje o vystaviteľovi zmenky - žalovanej, a to meno, priezvisko, bydlisko a rodné číslo, miesto a dátum vystavenia zmenky, a to Liptovský Hrádok, 16.4.2010, zmenkovú sumu 1.010,87 Eur, vyhlásenie vystaviteľa, že zaplatí za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, sumu jedentisícdesať Eur 87 centov a zmenkový úrok 0,25 % denne od 4. októbra 2010. Ďalej obsahovala údaj o splatnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ a podpis vystaviteľa. Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), z ktorého vyplýva prevod zmenky na žalobcu.

3. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 6Er/857/2011, mal okresný súd zistené, že súdny exekútor podal na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 24.6.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnej N. L. na vymoženie sumy 510,87 Eur, na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 28.4.2011. Exekučným titulom v predmetnej veci bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 10.2.2011, sp. zn. SR 14696/10, ktorým bolo žalovanej uložené zaplatiť žalobcovi 1.010,87 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.010,87 Eur od 4.10.2010 do zaplatenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 1.010,87 Eur od 22.11.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením zo dňa 15.8.2011, č.k. 6Er/857/2011-12, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, z dôvodu, že exekučný titul priznával zákonom nedovolené plnenie. Uznesením zo dňa 4.10.2011, č.k. 6Er/857/2011-22, bola exekúcia zastavená. Okresný súd za aplikácie čl. I § 75, čl. I § 77 ods. 1, čl. I § 11 ods. 1, čl. I § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“), § 2 písm. a), b), § 4 ods. 2, § 4 ods. 3 veta druhá, § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) podanú žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Okresný súd uviedol, že žalobca si uplatnil nárok zo zmenky. Zmenku, z ktorej si žalobca uplatnil nárok, nadobudol indosamentom od obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o.. Zmenka mala povahu zabezpečovacej zmenky, čo jednoznačne potvrdzuje údaj na zmenke, totožný s číslom zmluvy o úvere, uzavretej medzi žalovanou a obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a vyplýva aj z článku 14. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, ako aj z pripojeného exekučného spisu mal okresný súd preukázané, že medzi pôvodným majiteľom zmenky (obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Uvedená skutočnosť bola nepochybná zo zmluvy o úvere, ktorá je súčasťou pripojeného exekučného spisu. Žalovaná ako dlžník je v zmluve jednoznačne označená ako fyzická osoba jej rodným číslom a údajom o bydlisku, pričom zmluvu neuzatvárala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (hoci aj v zmluve bolo označené, že úver je poskytovaný na výkon povolania, nebolo bližšie preukázané, na aký účel bol úver poskytnutý, a už vôbec nie skutočnosť, že by bol poskytnutý žalovanej inak ako spotrebiteľovi), veriteľ pri uzatváraní zmluvy konal ako podnikateľ, ktorého predmetom činnosti je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa aplikovali ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Okresný súd poukázal na to, že podľa § 4 ods. 2 písm. h), j), k) tohto zákona, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere ako obligatórne náležitosti obsahovať údaje o ročnej úrokovej sadzbe, ročnej percentuálnej miere nákladov, ako aj priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver. Zákonné ustanovenie § 4 ods. 3 tohto zákona absenciu uvedených údajov v spotrebiteľskej zmluve sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Keďže úverová zmluva uvedené náležitosti neobsahovala, považoval sa úver, poskytnutý žalovanej, za bezúročný a bez poplatkov. Právnomu predchodcovi žalobcu preto vzniklo len právo na vrátenie sumy poskytnutého úveru, t.j. 400 Eur. Samotná zmenka však bola vyplnená na sumu 1.010,87 Eur, čo je viac ako dvojnásobok poskytnutej sumy úveru. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť preto zmenka bola vyplnená v rozpore so zákonným ustanovením § 4 ods. 6 citovaného zákona a v dôsledku uvedenej skutočnosti je neplatná. Napriek uvedenej skutočnosti spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako majiteľ zmenky, ktorá bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka, vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy, indosoval uvedenú zmenku na žalobcu, čím došlo k zhoršeniu postavenia žalovanej vo vzťahu k veriteľovi zo zmluvy o úvere, najmä pokiaľ ide o obranu voči uplatneným nárokom zo zmluvy. Pokiaľ ide o „nevedomosť“ žalobcu pri nadobúdaní zmenky od jej pôvodného majiteľa, že koná na škodu žalovanej, táto sa javila okresnému súdu veľmi nepravdepodobná. Aj vzhľadom na

medializáciu obchodných praktík spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o., ako aj rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky v exekučných veciach mal okresný súd za to, že žalobca pri zachovaní minimálnej miery opatrnosti pri nadobúdaní zmenky od pôvodného majiteľa mal a mohol vedieť, že sa jedná o zmenku zabezpečovaciu, ktorej funkciou bolo zabezpečenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda konal na škodu žalovanej ako dlžníka. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Konštatoval, že úspešným účastníkom bola žalovaná, nakoľko si však náhradu trov konania neuplatnila, okresný súd jej túto náhradu nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p.. Žalobca namietal, že napadnuté rozhodnutie je prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Prekvapivosť rozhodnutia vyplýva zo skutočností, že žalovaná uplatnený nárok nepoprela, no napriek tomu okresný súd uplatnený nárok zamietol. Prvostupňový súd v odôvodnení uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie okrem iného oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. Žalobca a podľa dostupných informácií ani žalovaná však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhli. S poukazom na ust. § 120 O.s.p. súd vychádza len zo skutočností tvrdných účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Zb., dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej žiadnych námietok nebolo, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutých pre rozhodnutie vo veci. V danej veci okresný súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Žalovaná mohla na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, čo však neurobila, a preto musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Samotný súd nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa ust. §120 ods. 1 veta O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za žalovanú. Ak tak činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie. Okresný súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovanej a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľavala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala, svojim konaním ju prakticky uznala. Okresný súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Uvedené správanie okresného súdu je neprijateľné v právnom štáte a predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navyše, okresný súd vychádzal podľa neho z nesporných skutočností, za ktoré považoval to, že žalovaná so spoločnosťou POHOTOVOSŤ, s.r.o. uzatvorila zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania, je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Okresný súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Takéto skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalovaná ani žalobca sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, preto neexistuje spôsob, akým by okresný súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Ak okresný súd na týchto údajne nesporných skutočnostiach založil svoje meritórne rozhodnutie, ide o rozhodnutie postihnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť. Podľa žalobcu prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Žalobca je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Okresný súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Zb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Okresný súd predovšetkým ignoroval ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, vyplývajúce z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008, z ktorého vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí

byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba prevzal súd a suploval aktivitu žalovaného. Podľa názoru okresného súdu žalobca konal pri nadobúdaní zmenky vystavenej žalovanou na rad na škodu žalovanej ako dlžníka zo zmluvy. Z výkladu ust. § 17 zákona zmenkového a šekového vyplýva, že ak majiteľ, nadobúdajúc zmenku konal vedome na ujmu dlžníka, môže tento činiť majiteľovi námietky z osôb predchodcov. Predmetné ustanovenie vyžaduje aktívnu účasť dlžníka, ktorý musí zároveň splniť povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, teda preukázať, že majiteľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka a zároveň musí vzniesť námietky, ktoré by mohol (dlžník) vznášať voči predchodcom majiteľa zmenky. Žalobca nemá vedomosť o tom, že by bola žalovaná v konaní činná a v rámci súdneho konania tvrdila konanie žalobcu vedome na škodu dlžníka a zároveň vznášala námietky, ktoré by sa zakladali na jej vlastných vzťahoch k vystaviteľovi. V danom prípade okresný súd porušil ustanovenia o vykonávaní dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť. Okresný súd vyhodnotil zmenku ako vadnú, t.j. neplatný právny úkon, ktorý záver vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto v konaní nevzniesol, ani ich žiaden z účastníkov nepreukazoval. Žalobca uviedol, že kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovanou a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navyše žalobcovi nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002, sp. zn. 25Cdo 1839/2000, ktorý pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná i v tomto konaní. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, nie je možné podľa žalobcu hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti, a ide o platnú zmenku. Nárok žalobcu je tak v celom rozsahu dôvodný. Žalobca považoval za potrebné poukázať na to, že v konaní nikto netvrdil, že žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver, teda nie úver v súvislosti s jej podnikateľskou činnosťou, a nikto túto skutočnosť v konaní nepreukázal. K záveru okresného súdu, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov, žalobca poukázal na to, že samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Z uvedeného vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmieniek. Žalobca zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43CoZm/10/2013, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4CoZm/3/2014. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

5. K doručenému odvolaniu sa žalovaná prostredníctvom opatrovníčky písomne nevyjadrila.

6. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec bez nariadenia pojednávania v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a rozsudok okresného súdu zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

7. Primárne krajský súd v čase svojho konania a rozhodovania poukazuje na zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), keďže v zmysle ust. § 474 ods. 1 CSP, ak nadobudol účinnosť od 01. júla 2016, tak v zmysle aj ust. § 470 ods. 1 CSP bolo nevyhnutné postupovať podľa tohto zákona, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom k tejto zákonnej úprave okresný súd po zrušení veci a vrátení na nové konanie bude postupovať takisto už v zmysle tejto právnej úpravy. Podstatou odvolania žalobcu bola jeho námietka viažuca sa na postup konania pred okresným súdom, pokiaľ tento ex offa a bez tvrdení, resp. námietok žalovanej prihliadol na skutočnosti a dôkazy z iných konaní, ktoré sa nestali predmetom dokazovania pred okresným súdom, ako aj, že ak neboli niektorou zo sporových strán poskytnuté tvrdenia, označené iné dôkazy než tie, ktoré vyjadril žalobca v podanom návrhu, a to doložením zmenky, tak potom v zmysle názoru žalobcu mohlo byť konané len na základe nariadenia a podľa zákona č. 191/1950 Zb., t.j. návrhu žalobcu, malo byť rozsudkom vyhovelé.

8. Z dôvodu, že žalobca v odvolaní namietal postup okresného súdu, t.j. že odvolacie dôvody boli tak procesno-právneho charakteru, ako aj hmotno-právneho charakteru, keď neboli aplikované ustanovenia zákona č. 191/1950 Zb., sa krajský súd oboznámil s priebehom konania pred okresným súdom od momentu doručenia návrhu žalobcu na Okresný súd Liptovský Mikuláš, ktorý návrh bol doručený dňa 28.03.2013. Podľa úpravy na č.l. 73 spisu žalovanej prostredníctvom opatrovníka bolo doručené Tlačivo C + návrh + č.l. 35, 40, 98 spisu, pričom opatrovníčka žalovanej sa k doručenému návrhu písomne nevyjadrila. Ďalej na č.l. 77 spisu nasledoval pokyn na pripojenie spisu sp. zn. 6Er/857/2011. V zmysle tohto pokynu sa tak súčasťou spisového materiálu stal pripojený spis sp. zn. 6Er/857/2011 a súčasne úprava o vytýčení termínu verejného vyhlásenia rozsudku na deň 12.10.2015 o 14,45 hod., za ktorou nasledovala ďalšia úprava, ktorou bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku (č.l. 78 spisu) vyhláškou, podľa ktorej sa oznamovalo, že v tejto veci bez nariadenia pojednávania bude verejne vyhlásený rozsudok dňa 12.10.2015 o 14.45 hod. na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, Tomášikova 5, v pojednávacej miestnosti č. 143, I. poschodie, za tým nasledovala zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku, písomné vyhotovenie rozsudku, za ktorým nasledoval úkon čiastočného späťvzatia.

9. Účelom práva sporovej strany je vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom, a tým ovplyvniť skutkové zistenia, na ktorých súd zakladá svoje rozhodnutie. Aktivita sporovej strany pri využívaní tohto práva je v podstatnej miere závislá práve od miery presvedčivosti vykonaných dôkazov, skutkových zistení, ktorých vyvodenie z nich možno očakávať a miery presvedčenia súdu o vplyve týchto zistení na unesenie dôkazného bremena danej sporovej strany. Okresný súd bez nariadenia pojednávania sa oboznámil výlučne sám s dôkazmi, ktoré vyplývali z exekučného spisu sp. zn. 6Er/857/2011 bez toho, aby tieto dôkazy boli vykonané na nariadenom pojednávaní za účasti sporových strán, preto takýmto spôsobom bolo upreté právo žalobcu splniť si svoju povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť, možnosť vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom a k posúdeniu nároku, keď okresný súd prihliadol na ochranu žalovaného ako spotrebiteľa ex offa. V rámci nového konania pred okresným súdom ako súdom prvej inštancie bude preto potrebné zachovať práva žalobcu v rovine vykonávaného dokazovania a rovnako aj práva žalovaného ako druhej sporovej strany.

10. Krajský súd uvádza, že pokiaľ aj žalovaná v tejto sporovej právnej veci neuskutočnila námietky proti žalobcovým nárokom a okresný súd ex offa sa zaoberal vzťahom, ktorý mal väzbu k vystavenej zmenke žalovanou, tak tento postup, ktorý zvolil okresný súd, len reagoval na vyvíjajúcu sa rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, za vzatia do úvahy Spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod č. 93. V zmysle tohto spoločného stanoviska vyplýva „...Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcejmu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.“

11. Pokiaľ Krajský súd v Žiline ako súd odvolací konal a v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihliadnutia ex offa na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov v Slovenskej republike v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu.

12. Krajský súd v tejto veci poukazuje na spoločné stanovisko, z ktorého zdôrazňuje, že „pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. by spôsobila spotrebiteľovi nepríjemné ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. § 17 obsahuje úpravu podľa ktorej, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný.“ „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

13. Na základe vyššie uvedených zhodnotení, záverov, bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Okresný súd v novom konaní bude postupovať v zmysle uvedeného právneho názoru krajského súdu a vo vecno-právnej rovine bude dokazovanie vykonávané na nariadenom pojednávaní s tým, že bude rešpektovaná vyvíjajúca sa rozhodovacia činnosť všeobecných súdov za vzatia do úvahy Spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod č. 93.

14. Z dôvodu, že rozhodnutie okresného súdu bolo zrušené, bude to okresný súd, ktorý v rámci nového konania rozhodne aj o čiastočnom späťvzátí v zmysle návrhu žalobcu, obsiahnutom v podaní zo dňa 18.12.2015 (č.l. 107 spisu).

15. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

16. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.